

de Herrer kunne gjøre med dem, hvad de ville, det er deres Ret, det skal ikke afholde mig fra at stille de Forslag, jeg tror, det er min Pligt at stille, enten man synes, de ere gode eller ikke. Det ærede Medlem maa huske paa, at han spørger aldrig mig, hvilke Forslag han maa stille, og da jeg ikke hører til hans Parti, raadspører jeg mig med mit Parti, ligesom han raadspører sig med sit, og hidtil er jeg kommen bedre ud af det med mit Parti end han med sit; thi mit Parti deles aldrig. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at der er noget høist uretfærdigt i, at det ærede Medlem sagde: Det ærede Medlem kommer med Forslag, og vi vide ikke af, at han vil komme med Forslag, han kommer saadan i Hui og Hast dermed. Det er nu saadan en Talemaade, som tit bruges for at afsæbne en Mand, der staar ene. Jeg skal gjøre opmærksom paa, hvorledes det er gaaet med Forslaget. Regjeringen havde forelagt det væsentlige Indhold af Forslaget til 2den Behandling af Finantsloven. (Finantsministeren: Nei i Finantslovforslaget.) Ja, om Forladelse, i Finantslovforslaget. Ved 2den Behandling blev det ikke vedtaget. Det Første, det var mig muligt at komme til at rejse Spørgsmaalet igjen, nemlig i Finantsudvalget, rejste jeg det. Jeg veed godt, at det ærede Medlem (Holstein-Ledreborg) tidt var borte, saa det kan maaste være indtruffet paa en Dag, hvor han ikke var tilstede, men jeg sagde det det Første, jeg kunde. Det er blot for at vrede mig imod, at det saadan skulde være i Hui og Hast. Da vi saa kom til 3die Behandling, blev det sagt, at det ikke var rigtigt at komme med et saadant Forslag til 3die Behandling. Man skal jo lære saalænge, man lever. Jeg sagde da til mig selv: Saa skulde I faae det ved 2den Behandling. Jeg kjenner et Ordsprog, der siger: Den, der holder ud, vinder tidt Sejr. Mit Livs Formaal i Politiken er at holde ud hele Tiden; sommetider kommer man saa til at sætte Noget igjennem, som man ellers ikke troede var muligt. Jeg sagde derfor: Saa kommer jeg igjen til 2den Behandling, og for at de Herrer ikke skulle overrastes, vil jeg strax lade dem vide, at, hvis Skjæbnen ikke skulde være det gunstig her ved 2den Behandling, saa skal De sandelig faae det engang til ved 3die Behandling; saalænge der er Liv, er der Haab. Jeg siger dette kun for at lade vide, at jeg i denne Sag har gjort, hvad der kunde gøres, saa betimeligt som muligt, og derfor er det Uret mod mig at sige, at jeg er kommen overraskende med mit Forslag. Det samme ærede Medlem sagde, at det ikke var rigtigt at gaa bort fra det Princip, vi tidligere havde hylbet med Hensyn til Theatret. Herregud, jeg har jo netop refereret — det staar i mit Forslag —, at, hvis vi igjen indsatte Theatret i dets tidligere Stilling, det kunne vi gjøre, hvad Dag vi ville, saa skal Theatret betale det tilbage

af sit Overflud. De Herrer skulle lægge Mærke til, at de, som nu ere imod dette Forslag, paa det Bestemteste have fordret, at Finantsministeren paa næste Aars Budget skal udslutte Forskjellen mellem Theateraar og Finantsaar. Hvad betyder det? Har det nogen Mening, saa er det den, at man ikke tænker paa at vende tilbage til den gamle Tilstand; thi ellers er der ingen Mening deri. Jeg har altid været imod, at vi skulde borttage denne Serfstilling for Theatret. Jeg har modsat mig det hver Gang, men jeg blev overstemt. De Herrer havde jo Magten. De satte det ind, men saa maa de ogsaa tage Konsekvenserne. Naar de ville indføre det Gamle, saa er jeg med, naar de ville have den Tilstand, de selv have indført ifjor, Naar det fast og paatvinge os den og sige, at Ministeren skal fjerne sig fra Theateraaret og gaa over til Finantsaaret, saa har jeg ikke Lov til at tro Andet, end at de mene det, og jeg har saa deraf draget disse Konsekvenser. Men, som sagt, skulle de Herrer have ijinde at gaa tilbage, saa staar det dem frit for, saa kan Theatret komme til at betale det nu lige saa godt som før. (Latter). Altfurur lige saa godt, som før. Det kunne vi le af Allesammen. Jeg har altid været af den Mening, at det ikke betyder noget Stort med Theatrets Betaling, naar man ikke vil lade det gaa fallit — det er den gamle Strid her i Thinget. — Jeg vil nu kun tilføje en lille personlig Bemærkning. Det er farligt for en Enkeltmand saaledes at staa mellem dobbelt Lid, med en Ordspører foran og en bagved, man bliver streift af Skud fra begge Sider. Jeg Ulykkelige bliver endog beskyldt for, at jeg har været med til at faae Seilbriggen bevillet. (Latter og Afbrydelse). Om Forladelse; jeg vil gjøre opmærksom paa, at jeg havde den Overbevisning, at siden det var et nyt Krigsflib, der skulde til, saa vilde det, hvorledes det endogsaa stod i Betænkningen, nok gaa igjennem, og saa tænkte jeg; Lad os saa faae det saa nyttigt som muligt, og derfor foreslog jeg, at der ogsaa maatte komme Private med. (Latter). Jeg er et Nyttighedsmenneske; jeg tager Hensyn til det Nyttige, jeg byder mig ikke om disse store Stridigheder, som ikke ere Andet end en Storm i et Glas Vand. Vi have jo maaste i den senere Tid haft lidt Morfskab, men jeg synes dog ikke, det er nobelt, saaledes altsor meget at gjøre en enkelt Mand til Gjenstand for Morfskab, naar det dog er de Herrer selv, der vedtage det, som de bærsmme ham for, thi uden dem, kan det jo ikke blive vedtaget. Jeg vil derfor haabe, at denne Spas nu er forbi, og at man ikke mere skal høre Tale om, hvad den ærede Nagsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds kan sætte igjennem, thi det er naturligvis ingen Verdens Ting. Jeg veed godt, hvad jeg kan sætte igjennem, og hvad jeg ikke kan sætte igjennem. Der er jo stor Strid imellem den Del af Thinget, som jeg ellers sympatiserer med, idet den